

[Borgbjerg.]

Villie var i Virkeligheden, at Sagen skulde gennemføres, og derfor havde de indrettet det saa smiltdt, som den højttærede Kirke-minister sagde i Gaar — det vil sige, han sagde det ikke fuldt ud, idet han sagde: eet Medlem stemte for, og to var fraværende. Nej, der var et tredje Led i hele Maskine-riet, som maatte fungere, for at det kunde virke tilfredsstillende, og det var det, at eet Medlem undlod at stemme. Flertallet stemte imod, saa var Samvittigheden red-det, eet Medlem stemte for, eet undlod at stemme, og to var fraværende, hvoraf i hvert Tilfælde — som jeg sagde i Gaar — kun den ene var syg.

Det var meget nøje planlagt. Hvorfor skulde vi nu volde de andre Partier den Ulejlighed at skulle lave den Slags Hundekunster en Gang til? Meningen er dog, at Sagen skal gennemføres. Det har været Landstingets udtrykkelige Villie, og derfor vil vi fra vor Side ikke være med til at vedtage noget her, der kan medføre For-sinkelse, unødvendig Forsinkelse af Sagen. Nu ønsker vi, at der snarest muligt maa blive skredet til Arbejde.

**Anden Næstformand (Parkov):** Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde anvendt et andet Udtryk end „Hundekunster“ for at betegne den paagældende Handling.

**J. Oskar Andersen:** De Bemærk-ninger, der er Anledning for mig til at gøre, maa særlig rettes til den ærede ra-dikale Ordfører, som jo har fremsat for-skellige Udtalelser, som jeg ikke kan god-kende som rigtige.

Det første, jeg vil omtale, var noget, som jeg havde ventet at den socialdemo-kratiske Ordfører havde taget fat paa, da det angaar en Realitet, som i alt Fald dette ærede Tings Medlemmer ikke maa være i Vilderede med paa samme Maade, som det synes, at det radikale Partis Ord-fører er. Jeg ved ikke, hvad der er Aar-sagen til dette Vilderede med Hensyn til Socialdemokratiets Opfattelse af den frem-tidige Stilling, hvis vi nedsætter dette Ud-valg: om det skyldes en øjeblikkelig Di-straktion eller Mangel paa Evne til at læse. Man skulde næsten tro det sidste, idet nemlig den ærede Ordfører for det radikale Venstre, hvis han havde læst videre i de Udtalelser, der er fremsat af den social-demokratiske Ordfører i Landstinget, vilde have kunnet se, at han tog fejl i sin For-

modning om, at hans Opfattelse ganske deltes af Socialdemokratiet, nemlig den Opfattelse, at Meningen er at skabe en stor Sønderplittelse, hvor hver enkelt Menighed stod fuldstændig uafhængig af de andre. Det var nemlig det, som det ærede Medlem Hr. Povlsen hævdede og troede, at han i Virkeligheden var enig med Socialdemokratiet om, og saa hen-viste han altsaa til, hvad Pastor Dahl som Ordfører oppe i Landstinget havde udtalt.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at Refe-ratet af Pastor Dahls Udtalelser i Lands-tinget nederst Sp. 324 og øverst Sp. 325, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse, viser noget andet, idet der her staar, at hans Opfattelse er, at Staten — som ogsaa jeg tidligere har sagt — ikke magter den Opgave, den i Øjeblikket har med Hensyn til de indre kirkelige Forhold.

„det har Staten ingen Ret til at bestemme om, at autorisere. Det maa blive Menighederne eller Samlinger af Menigheder, Kirkesamfund — som man for den Sags Skyld godt kan kalde folke-kirkelige Samfund, saa længe man i hvert Fald har det Begreb i Grundloven; det er ikke Navnet, det kommer an paa —, der bestemmer herom, medens derimod alt det andet...“.

Her siger paa den klareste og tydeligste Maade Socialdemokratiets Ordfører, at han har en fra det radikale Partis Opfattelse fuldstændig forskellig Opfattelse af For-holdet. Og hvis den ærede Ordfører her i Tinget vilde læse videre — men saa vidt er han maaske ikke kommet i sin Læsning af Pastor Dahls Indlæg —, vilde han se, at der Side 334 staar:

„Det er den ærede radikale Ordfører her i Tinget bange for skal have til Følge, at der dannes et stort Kirkesam-fund, og at det skal blive en Slags Spændetrøje.“

Altsaa, den radikale Ordfører i Landstinget er fuldstændig klar over, at Socialdemokra-tiets Opfattelse kan medføre Dannelsen af et stort Kirkesamfund. Man skulde tro, at den, der læste dette igennem, vilde være opmærksom paa, at der her er Tale om noget andet end independentistiske Menig-heder. Saa siger Pastor Dahl:

„Ja, saa maa de Menigheder, der vil slutte sig til dette Samfund, selv om, hvorvidt de vil gaa ind under denne Spændetrøje eller ej. De skal, hvis de ellers hører til den evangelisk-lutherske Kirke i Grundlovens Forstand, have Ret til deres Andel i Kirkemidlerne.“